

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Hilafette Pakistan'ın Gelir ve Giderleri Pakistan'ın Mevcut Sistemi, Sömürgeci Kâfirlerin Ekonomik Çıkarlarını Güvence Altına Almakta

Halkın işlerini gütmek, silahlı kuvvetler, sağlık ve eğitim gibi devlet harcamalarını yönetmek için devlet hazinesinde yeterli paranın olması kaçınılmaz. Pakistan'ın şuan ki sisteminde, dönüşümlü olarak hem demokrasi hem de diktatörlük sömürgecilerin ekonomik çıkarlarını güvence altına alıyor. Dünya Bankası ve IMF, hükümetin yardımıyla vergi ve özelleştirme gibi aşağılayıcı politikalar yürütüyor. Bu politikalar, halkı kamu mülkiyetinin devasa gelir kaynaklarından mahrum bırakıyor. Sonra da devletin yükünü, vergilerle halka yüklüyor. Vergiler, ekonomik faaliyeti boğmakta, halkın sefaletini artırmakta, ceplerde kalan son kuruşu gasp etmektedir. İslam'da fakirlere ve borçlulara zekât düşmez. Mevcut sistem ise yiyecek, giyecek, barınak, kazanç, miras, idare, sağlık ve eğitime regresif vergiler koymakta, bunları "ayrıcılık" azınlık için "lüks" haline getirmekte, garantisi olmayan ihtiyaçlar haline dönüştürmektedir.

Dahası kredilerle öncelikle sömürgeci kâfirler ve yozlaşmış yerel seçkinlerin ihtiyaçları sağlama alınmaktadır. Önümüzdeki mali yılda yöneticiler, faize üç trilyon rupiyi aşkın ödeme yapacaklar. Faiz, İslam dininde büyük bir günahır, Allah *Subhânehu ve Teâlâ* ve Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem'e* savaş ilan etmektir. Pakistan yöneticileri, İslam'ın emrettiği gibi 3 trilyon rupilik faizi ödememek yerine 3,5 trilyon rupilik mali açığı kapatmak için daha fazla kredi alacaklar. Dolayısıyla şimdiki hükümet, önceki her hükümetin yaptığı gibi kredi batağını daha da derinleştirecektir. 1971'de Pakistan'ın dış borç stoku, 30 milyar rupi idi, 1991'de 825 milyar rupiye yükseldi. 2011'de 10 trilyon rupiye çıktı, şimdiyse dört katı. On yıl sonra borç, 40 trilyon rupiye çıktı!

Sömürgeci demokratik ya da diktatörlük sistemde iktidara kim gelirse gelsin Pakistan'ın gelir ve gider gerçeği budur. Çünkü demokrasi ve diktatörlükte insanlar, Allah *Subhânehu ve Teâlâ'nın* indirdikleri yerine heva ve heveslerine göre kanunlar belirlerler.

Toplumu Kamu Mülkiyeti Gelirlerinden Yoksun Bırakmak

Pakistan'daki diktatörlük ve demokratik kapitalizm, petrol, gaz ve elektrik gibi kamu mallarını özelleştirdi. Özelleştirmeler, devleti ve kamuyu devasa gelir kaynaklarından mahrum bıraktı. Petrol, gaz ve elektrik kaynaklarının yerli ve yabancı sahipleri, bu değerli kaynaklardan büyük gelirler ve karlar elde etmektedir. Kapitalizm ve komünizmin aksine İslam'a göre enerji kaynakları, özel ya da devlet mülkiyeti değil, kamu mülkiyettir. Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurdu:

المُسْلِمُونَ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثِ الْمَاءِ وَالْكَأْبِ وَالنَّارِ "Müslümanlar üç şeyde ortaktır: Su, mera ve ateş." [Ebu Davud] Kamu ve devlet mülkiyetinin idaresini Hilafet Devleti üstlense de kamu mallarını özelleştiremez, birey ve şirketlere peşkeş çekemez, çünkü tüm Müslümanların malıdır. Gelecekteki Hilafet, bu kaynakları tekrar kamu mülkiyetine dönüştürecek. Müslümanlara ve İslam'a düşman olmayan yabancı ülkelere petrol, gaz ve elektrik satabilecek. Bu ve benzeri yollarla Hilafet, ümmetin bu kaynaklardan faydalanmasını sağlayacak, sefaleti için değil refahı için kullanılacaktır. Şuan bu kaynakların sahibi özel şirketler, devasa karlar elde ederken, hükümet, enerjiye vergileri ile halkın sefaletine neden olmaktadır. Buna ek olarak kapitalizmin özel mülkiyet dürtüsü, makine ve ağır sanayi, telekomünikasyon, büyük inşaat ve ulaşım gibi öncelikle devlete ait olması gereken çıkarları gasp etmektedir. Hilafet, İnşaAllah, bu tür işletmeleri öncelikle devlet mülkiyetine dönüştürecek, bu topraklardaki yerel özel şirketler devletin gözetimde faaliyet yürüteceklerdir. Kapitalizmde olduğu gibi devlet ikincil değil, birincil rol üstlenecektir.

İslam'ın yokluğunda dünyanın en zengin şirketleri enerji, silah, makine ve telekomünikasyon

şirketleridir. Hükümetler ise, vergi artışlarıyla halka cehennemi yaşatmakta, ceplerindeki son kuruşlarını vergiler ile çalmaktadır. Dahası Pakistan örneğinde olduğu gibi sömürgecilik, ajan yöneticiler aracılığıyla makine ve diğer ekonomik ürünlerin ithalatına vergi indirimini sağlamakta, vergi muafiyeti ile yabancı yatırımları teşvik etmektedir. Hükümetin Doğrudan Yabancı Yatırım (DYY) rakamlarından da anlaşılacağı gibi Pakistan doğrudan yabancı yatırımların üssü haline gelmiştir.

İnsanların Çoğu Vergiler Altında Ezilirken, Bir Avuç İnsan Zenginleşmektedir

IMF gözetiminde Pakistan ekonomisi, artan vergiler ile baskı altında. Örneğin 1987-88'deki toplam gelir, 117.021 milyon, 2002/3'te ise 706.100'dü. 2008-2009 mali yılında vergi gelirleri, bir trilyon rupiden fazlaydı. Ama 2013-2014 yılında iki kat artışla 2 trilyon rupiye, 2018-2019 yılında ise yine iki kat artışla 4 trilyon rupiye çıktı. 2021-2022 yılı için yaklaşık 6 trilyon vergi toplanması hedefleniyor. IMF, 2024-2025 mali yılı için 10 trilyon rupi vergi tahsili öngörüyor. Bunu karşılanması için yoğun çaba harcıyor. Eğer bu tür vergi artışları, eğer Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in onurunu korumak ya da Mescid-i Aksa ve işgal altındaki Keşmir'i kurtarmak için olsaydı, Pakistan Müslümanları evlerini boşaltır, karınlarına taş bağlarlardı. Ancak, büyük bir günaha harcamak için yoksullarımız ve borçlularımızın peşine düşmek, iğrenç bir suçtur. Pakistan'ın her köşesinde kınanmalı ve reddedilmelidir.

2021-22 bütçesinde rejim, vergilerden 5,83 trilyon rupi gelir elde edileceğini açıkladı. Bunun yüzde 62,6'sı dolaylı vergilerdir. Dolayısıyla gelirin büyük kısmını vergiler oluşturuyor. Herkesten eşit vergi alınıyor, hatta zenginlere kıyasla yoksullardan daha fazla vergi alınıyor. Doğrudan vergilerin yüzde 37,4'ü, yoksullar ve borçluları cezalandırıyor. Doğrudan vergilerin çoğu, gelir vergisi ve İşçi Refah Fonu'ndan oluşmaktadır. Pakistan'da geliri 50.000 rupinin üstünde olan, gelir vergisi ödemek zorunda. Böylesi biri şehirde dört kişilik bir ailenin temel ihtiyaçlarını bile karşılayamaz. Mevcut bütçede İşçi Refah Fonu vergisi, yeni asgari ücretten alınmaktadır. Asgari ücret 20 bin rupi.

Tüm dünyada kapitalist vergiler, yoksulları cezalandırmakta, zenginler için büyük boşluklar yaratmaktadır. PEW araştırma merkezi tarafından yapılan bir ankete göre, Amerikalıların yüzde 64'ü, şirketlerin, yüzde 61'i de bazı zenginlerin adil bir şekilde vergi ödemediğini düşünüyor. Demokraside yasa koyucuları, zengin şirketlerin ve bireylerin çıkarlarına uygun yasalar yaparlar. İnsanlara yalan söylerler, zenginler daha az vergi öderse, üretime daha fazla katkı sağlarlar ve damlama etkisi yaratırlar derler. Ekonomik krizler ve karantinalar sırasında bile zengin-fakir uçurumu tavan yapmıştır.

Sonuç olarak devlet gelirlerinin yüzde 60'undan fazlasını satış ve gelir vergisi oluşturmaktadır. Buna göre gelirlerin büyük bölümü, halkın maaşlarından alınan vergilerden oluşuyor. Temel ihtiyaçlardan bile vergiler alınıyor. Bu yozlaşmış sistem, tam bir fiyaskodur. Çünkü insanların işlerini gütmek daha ziyade ihmal etmek için tasarlanmıştır. Bu yüzden bu sistemde iktidara gelen herkes, vergilerin artmasını ister. Bu sistem emek hırsızdır, ihtiyaç ve lüks fazlasına vergi koymak yerine temel ve bazı lüks ihtiyaçlardan bile vergi almaktadır. Temel ve bazı lüks ihtiyaçların satın alımında satış vergisi ödenmektedir. Yine de yöneticiler, bu sistemin "halk için" olduğu konusunda ısrarcılar. Hilafet sisteminde gelir ve satış vergisi diye bir vergi yok, çünkü aslı itibarıyla özel mülkiyet dokunulmazdır. Vergi belli şartlarda sadece zenginlerden alınır. Çünkü Hilafet, zengin kamu ve devlet mülkiyetine sahiptir. Eşsiz yasası ile tarım ve sanayiden devasa gelirler elde edecektir.

Sömürgeciler ve Ajanlarına Yapılan Harcamalar

Hükümet, ümmeti hak ettiği gelirlerden mahrum bıraktı, kazançlarını ve alım güçlerini baltaladı. Sömürgeci kâfir ülkelerden krediler aldı. Bu krediler, bir bunyadır (borç tuzağı),

Pakistan'ı borçlu tutmak ve kaynaklarını elinden almak için tasarlanmıştır, ümmetin ayakları üzerinde durma yeteneğini ciddi biçimde azaltmıştır. Ekonomiden çekilen bu para, aslında insanların parasıdır, işlerini gütmek ve temel ihtiyaçlarını karşılamak içindir. Bu küresel bir adaletsizliktir, Pakistan gibi birçok ülke, kredilerini misliyle ödemişlerdir, ancak sömürgeci krediler ve şartlar nedeniyle hala borç batağındalar. Kredi döngüsünden ve sonsuzluğundan bizi ancak Nübüvvet metodu üzere Hilafet kurtarabilir. Hilafet, borçlara faiz ödemeyecektir. Çünkü Allah *Subhânehü ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ * فَإِن لَّمْ تَقْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتِغُوا فَلَئِمَّ رُءُوسُ
أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ "Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve eğer gerçekten iman etmiş kimselerseniz, faizden geriye kalanı bırakın. Eğer böyle yapmazsanız, Allah ve Rasûlüyle savaşa girdiğinizi bilin. Böylece siz ne başkalarına haksızlık etmiş olursunuz, ne de başkaları size haksızlık etmiş olur." [Bakara 278-279]

Gelir ve Giderlere Genel Bakış

Kapitalizmin aksine İslam, gelir ve tüketim vergilerini gelir elde etmenin bir aracı olarak görmez. Gelirleri, gerçek üretime dayanmaktadır. Hilafet, belli şartlarda sadece zenginlerden vergi alır, bu nedenle temel ihtiyaçlarını karşılayamayan yoksulları ve miskinleri cezalandırmaz. Çünkü devlet, makine ve altyapı imalatı gibi kaynaklardan ve kamu malından büyük gelirler elde edecektir. Artı İslam'ın benzersiz yasaları, servetin dağılımını sağlar, tek elde toplamaz. Hizb-ut Tahrir tarafından hazırlanan Anayasaya Mukaddimesinin 148. Maddesine göre "*Devlet bütçesinin şeri hükümlerce belirlenen daimi bölümleri vardır. Fakat bütçe kısımları, her kısmın içerdiği meblağlar ve her kısımda bu meblağların tahsis edildiği işler, Halifenin görüşüne ve içtihadına bağlıdır.*" 149. maddeye göre, "*Beyt-ul Mâl'in daimî gelirleri; feyin (savaşız elde edilen ganimetlerin) tamamı, cizye, haraç, rikâzın (define-nin) beşte biri ve zekât'tır. İhtiyaç olsun ya da olmasın bu mallar devamlı olarak alınır.*" 151. Maddeye göre, "*Devletin sınır kapılarında alınan gümrükler, devlet mülkiyetinin veya kamu mülkiyetinin neticesi olan mallar, mirasçısı olmayanlardan tevarüs eden mallar ve mürtetlerin malları da Beyt-ul Mâl'in gelirlerindedir.*"

Sanayi

Hilafet'te sanayi gelişecek. Enerjiden makineye kadar her türlü önemli girdi, vergilere boğulmayacak. Aksine devlet, ticaretten ve ticaret mallardan gelir elde edecektir. İşletmelere hiçbir kısıtlama getirilmeyecek, üretime odaklanacaklar, elde ettikleri kârlar veya birikmiş servetleri üretimde artışı sağlayacaktır. Hizb-ut Tahrir tarafından hazırlanan Anayasaya Mukaddimesinin 143. maddesine göre "*Zekât, Müslümanlardan tahsil edilir ve şeriatın kendilerinden alınmasına karar verdiği nakit, ticaret eşyası, mâşiye (küçük-büyük baş hayvan) ve hububat gibi mallardan alınır. Şeriatın zikretmediklerinden alınmaz. Zekât; ister akil ve baliğ gibi mükellef olsun, isterse çocuk ve deli gibi mükellef olmasın, her mal sahibinden alınır ve Beyt-ul Mâl'de özel bir bölüme konur ve yalnızca Kur'an'ı Kerim'de zikredilen sekiz sınıftan birine veya birden fazlasına harcanır.*"

Haraç Çiftçileri Boğmaz

İslami yönetimde Hint Yarımadası, dünya GSYH'sinin neredeyse dörtte birini üretiyordu. Etkenlerden biri de haraçtı. Haraç'a göre, toprağın mülkiyeti tüm Müslümanlarındır, sadece kullanımı ve faydasını işleyene aittir. Bu yüzden toprağı işleyen kişi, üretiminden yararlanır. Bununla zenginliğin dolaşımı sağlandı, üretim arttı, geçim kaynakları güçlendi. Müslümanlar kapasitesine uygun olarak toprağı işleyerek devlet için gelir elde ettiler. İngilizlerin getirdiği kapitalizmde çiftçiler ağır vergilere boğuldu. Kredi almaya zorlandılar, borca boğuldular ve nihayetinde topraklarını satmak zorunda kaldılar. Sömürgeciler ve işbirlikçileri, bu yöntemle çiftçilerin arazilerine el koydular. Kapitalizmden günümüze kadar tarım sıkıntısı halen devam ediyor. Pakistan'ın mevcut tarımı, birçok alanda birinci sınıftır ve çok daha fazla potansiyele

sahiptir. Çiftçiler, gübre, tohum, makine, ulaşım ve yakıtta büyük vergilerle karşı karşıyalar. Dış pazarlar ile karlarını artırma eğilimleri, iç pazarda sıkıntıya yol açtı. Aynı buğday ve mahsulleri çok daha pahalıya ithalat etmek zorunda kaldılar. İslam'da tarımsal ürünlerden vergi alınmaz, aksine öşür alınır. Çiftçiler üretimi maksimize ederler, çünkü maliyetleri pahalı değil. Hizb-ut Tahrir tarafından hazırlanan Anayasaya Mukaddimesinin 145. maddesine göre, "Haraç arazisinden gücü yettiğince haraç alınır. Öşür araziden ise bilfiil çıkan mahsulün zekâtı alınır."

Keyfi Değil Katı Belli Koşullarda Vergiye Başvurulur

İslam, bireylerin özel mülkiyetine kutsallık atfeder, batıl yollarla alınmasını yasaklar. Dolayısıyla Hilafette son çare olarak ve belli koşullarda vergi alınır. Yani Şeriatın öngördüğü gelirler yeterli olmazsa vergi konur. Temel ve lüks ihtiyaçlarını karşılayan kimselerden vergi alınır. İslam, kapitalizmde olduğu gibi emekten, gelir ve satış vergisi adıyla temel ve lüks ihtiyaçlarını karşılayamayanlardan vergi almaz. Bu, servetin dolaşımını sağlar, vergiler ile tek elde toplanmasını değil. Pakistan'ın en zengin 30 insanının serveti yaklaşık 15 milyar dolardır, bunlar sadece bildirilen rakamlardır. Alınacak yüzde 30'luk bir vergi, net olarak 4,5 milyar dolara tekabül ediyor. Böylece şeriat hükümlerine göre zenginlerden toplanacak acil durum vergileri, yoksullar ve depremler gibi acil ihtiyaçlar için kullanılacaktır.

Dahası Hilafet, projeler ve kısa vadede ödenmesi gereken borçlar için halktan faizsiz kredi de alabilir, cömert olarak nitelendirilen bir ümmetten Allah rızası için yardım da isteyebilir. Anayasa Mukaddimesinin 150. maddesine göre, "Beyt-ul Mâl'in daimî gelirleri devlet harcamalarına yeterli gelmediği zaman, devlet Müslümanlardan vergiler tahsil edebilir. Vergileri tahsil etmede aşağıdaki yönleri takip etmelidir: a- Fakirler, miskinler, ibn-is sebîl'ler (yolda kalanlar) ve ci-had farzını yerine getirmek için Beyt-ul Mâl'e farz olan harcamaları karşılamak. b- Memurların nafakaları, ordunun erzakları ve yöneticilerin tavitleri gibi Beyt-ul Mâl'e farz olan, bedel özelliğindeki harcamaları karşılamak. c- Yollar yapmak, sular çıkarmak, mescitler, okullar ve has-taneler inşa etmek gibi karşılıksız refiklik ve maslahat yönün-den Beyt-ul Mâl'e farz olan harcamaları karşılamak. d- Tebaanın başına gelen açlık, tufan veya deprem benzeri bir olay gibi zaruret yönünden Beyt-ul Mâl'e farz olan harcamaları karşılamak." Yine 146. Maddeye göre, "Müslümanlardan, Beyt-ul Mâl masraflarını karşılamak için şeriatın alınmasını caiz gördüğü vergi alınır. Şu şartla ki marufa göre mal sahibine bırakılması gereken ihtiyaçlardan fazla bulunan kısımlardan alınmalı ve bunun, devletin ihtiyaçlarını gidermeye yetip yetmediği gözetilmelidir." 147. Maddeye göre, "Şeriatın Ümmete yapmasını vacip kıldığı bütün işleri yerine getirmek için Beyt-ul Mâl'de mal yoksa bu vacip, Ümmete intikal eder. Bu takdirde Ümmete vergi koymak suretiyle işleri imkân dâhilinde yoluna sokmak devletin hakkıdır. Şeriatın Ümmet'e vacip kılmadığı; mahkemeler, daireler veya herhangi bir maslahatın gerçekleştirilmesi için konan resmi harçlar gibi şeylerden dolayı devletin vergi alması caiz değildir."

Harcamalar

Böylece Hilafet, devlet ve kamu mallarından, tarım ve sanayiden büyük gelirler tahsil edecek, ihtiyaç anında zenginlerden vergiler toplayacaktır. Harcamalara gelince, İslam, temel ihtiyaçlarını karşılamak için insanların işlerini gütmeyi şart koşar. Anayasa Mukaddimesinin 152. Maddesine göre, "Beyt-ul Mâl'in harcamaları, şu altı yöne taksim edilir: a- Zekâtı hak eden sekiz sınıfa, zekât bölümünden harcanır. b- Zekât malları bölümünde mal bulunmadığı takdirde fakirlere, miskinlere, ibn-is sebîl'lere, cihada ve gârimlere (borçlarını ödeyemeyen borçlulara) para, Beyt-ul Mâl'in daimî gelirlerinden ödenir. Burada da yoksa gârimlere bir şey ödenmez. Fakat fakirler, miskinler, ibn-is sebîl'ler ve cihat için yapılacak masrafları kapatmak üzere vergiler tahsil edilir. Fesat korkusu hâlinde ise bu giderler için borç para alınır. c- Askerler, yöneticiler, memurlar gibi devlet hizmetini yerine getirenlere Beyt-ul Mâl'den para ödenir. Beyt-ul Mâl'in malı yeterli olmazsa bu masrafları kapatmak üzere derhal vergiler tahsil edilir. Fesat korkusu halinde ise bu giderler için borç para alınır. d- Yollar, camiler, hastaneler ve okullar gibi temel hizmetler ve maslahatlar için Beyt-ul Mâl'den harcanır. Beyt-ul Mâl yeterli olmazsa bu masrafları kapatmak üzere hemen vergiler tahsil edilir. e- Lüks hizmetlere ve maslahatlara Beyt-ul Mâl'den harcanır. Bunlar için

Beyt-ul Mâl'de yeteri kadar bulunmazsa bunlara para harcanmaz ve ertelenir. f- Deprem ve tufan gibi doğal afetler için Beyt-ul Mâl'den harcanır. Bunlar için Beyt-ul Mâl'de yeteri kadar yoksa bunlar için hemen borç para alınır, sonra bu borç toplanan vergilerden kapatılır."

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir
Pakistan Vilayeti

H. 04 Ramazan 1443
M. 05 Nisan 2022

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com